

- 2) Forkyndelse for Vidner og Syns- eller Skønsmænd af Indkaldelse til Afhørelse, for Syns- eller Skønsmænd af den Beslutning, hvorved de ere udmeldte, og for udeblevne Vidner eller Syns- eller Skønsmænd af den i § 166, jfr. § 177, ommeldte Kendelse,
- 3) Forkyndelse for en privat Sagsøger af den i sidste Punktum af § 962 ommeldte Meddelelse.“

β) I § 181 udgaar 2det og 3die Stykke.

γ) I § 182 affattes de to første Stykker saaledes:

„Det, der skal forkyndes paa den i § 142 foreskrevne Maade, gives i dobbelt Udfærdigelse til den, der skal iværksætte Forkyndelsen. Begæring eller Paalæg om Foretagelse af Forkyndelser kan rettes umiddelbart til en Stævningsmand. Skal Forkyndelse i en borgerlig Sag ske paa et andet Sted end det, hvor Parten opholder sig, eller i en Straffesag i en anden Underretskreds end den, hvor Retten, fra hvilken Forkyndelsen udgaar, har sit Sæde, eller udgaar den i en saadan Sag fra Landsretten eller Overanklageren, kunne Udfærdigelserne sendes til Underretten i den Kreds, hvor Forkyndelsen skal ske. Vedkommende Underret er da pligtig — i borgerlige Sager mod Forudbetaling af alle fornødne Udgifter — at overgive dem til Stævningsmanden eller Politiet.

Begæringen eller Paalæget om Forkyndelse skal efterkommes snarest muligt, i Byerne senest inden 24 Timer, paa Landet senest inden 48 Timer efter Modtagelsen. Om Tiden, paa hvilken Begæringen eller Paalæget er modtaget, skal Stævningsmanden — i borgerlige Sager efter Forlangende af vedkommende Part — undertegne en ham forelagt skriftlig Tilstaaelse.“

δ) I § 183; sidste Stykke, Linie 1, ændres „Partens“ til „de af ham modtagne“.

ε) I § 185, 1ste Stykke, Linie 3, indskydes efter „begært“: „eller beordret“. I sidste Stykke, Linie 2, ændres „ifølge Partens Foranstaltning“ til: „efter Foranstaltning af den, der har begært eller beordret den“.

ς) I § 186 affattes sidste Punktum saaledes: „Fornøden Begæring herom, som vedkommende Part i borgerlige Sager kan fordre udstedt af Retten, tilstilles den paa-gældende fremmede Myndighed“.

η) I § 187, Linie 1—3, ændres Ordene „Ser Politiet sig ikke . . . Opholdssted i Udlandet“ til: „Er det ikke lykkedes ved Politiet at opspørge vedkommendes Bopæl eller Opholdssted, eller har i en Straffesag en Sigtet, som vides at opholde sig i Udlandet, unddraget sig Forfølgning ved Flugt“.

θ) I § 188 affattes den første Sætning saaledes: „I borgerlige Sager kunne Parterne vedtage“.

ι) I § 191, Linie 1, indskydes efter „begge Parter“: „i en borgerlig Sag“.

κ) I § 192, Linie 1, indskydes efter „Meddelelser“: „for hvilke Loven ingen særlig Forskrift indeholder“.

Kapitel 17.

Vidner.

Dette Kapitel affattes som det nuværende Kapitel 25, dog med følgende Ændringer:

α) I § 260, Linie 2, indskydes efter „Sagen“: „eller Undersøgelsens Genstand“.

β) I § 261 2) indskydes foran „Sagførere“: „i Straffesager Forsvarere angaaende, hvad der er betroet dem i denne deres Egenskab, og i borgerlige Sager“, og i den følgende Linie ændres „borgerlig Retstrætte eller Straffesag“ til: „Sag“. Efter første Stykke indsættes følgende ny Stykke:

„Foranstaaende Regler komme dog ikke til Anvendelse i Straffesager, naar Retten skønner, at det for at forebygge, at nogen urettelig domfældes, er magtpaaliggende, at det paagældende Vidnesbyrd aflægges. Dog skal i saa Fald Vidnesbyrdet aflægges for lukkede Døre og ikke udstrækkes ud over det for Øjemedet nødvendige.“

γ) I § 262 affattes de to første Stykker saaledes:

„Vidnesbyrd kan i borgerlige Sager nægtes, naar Besvarelsen af et Spørgsmaal maa forudsættes at ville udsætte Vidnet selv, dets Ægtefælle, Forældre eller Børn for Tab af borgerlig Agtelse eller Velfærd eller dog for et væsentligt Formuetab eller anden hermed i Klasse staaende Skade, samt naar Spørgsmaalet angaar Meddelelser, som Vidnets Ægtefælle under Ægteskabet har gjort Vidnet, for saa vidt Vidnet selv eller dets Ægtefælle herved kan skades.